

Нелля НИЧКАЛО

ЗБЕРЕГТИ ПЕДАГОГІЧНИЙ ФОНД ПРОФТЕХОСВІТИ УКРАЇНИ

По-перше, хочу висловити подяку депутатам Верховної Ради України, Комітету з питань науки та освіти за увагу до проблем профтехосвіти. Думаю, що працівники профтехосвіти добре пам'ятають, як депутати Верховної Ради попереднього скликання (С. М. Ніколаєнко, С. І. Дорогунцов, С. І. Селіфонтьєв та ін.) доклали чимало зусиль для прийняття Закону «Про професійно-технічну освіту».

По-друге, хоча минуло вже майже півтора року, як прийнято цей закон, однак в органах державної влади та управління на різних шаблях (від гори й до низу і навпаки) ще не відбулося глибокого усвідомлення ролі профтехосвіти в економічному розвитку нашої держави.

На мою думку, ще не сформовано почуття державної й соціальної відповідальності за долю профтехосвіти, за піднесення її на якісно вищий рівень з урахуванням світових тенденцій. А в результаті й виходить, що багатьма міністерствами й відомствами, а також місцевими органами державної влади та управління цей закон не виконується.

Не пам'ятаю за останні роки жодного випадку, коли б винних за порушення Законів «Про освіту» чи «Про професійно-технічну освіту» притягнули до відповідальності.

Якщо положення, якнайкраще сформульовані в законодавчих актах, не будуть виконуватись повсюдно, то вони

залишаться голою декларацією.

По-третє, незважаючи на таке холодне і формальне ставлення до цієї галузі, на численні порушення названого вище закону (такі непоодинокі гострі приклади наведено в доповіді народного депутата С. М. Ніколаєнка — голови Всеукраїнської асоціації працівників професійно-технічної освіти), нове, прогресивне й перспективне у підготовці висококваліфікованих фахівців пробиває собі дорогу й утверджується у нелегких сучасних умовах.

Ця тенденція чітко простежується на прикладі закладів профтехосвіти Черкащини. Народні депутати побували у профтехучилищі № 13, яке очолює прекрасний педагог, організатор і чудова людина — істинна мама для сотень дітей З. М. Кулинич, і Черкаському модельному центрі професійного навчання (директор, якого О. В. Куклін творчо впроваджує нові інформаційні технології, нетрадиційні підходи до підготовки високоосвічених фахівців), а також у Лисянському профтехучилищі № 32, котрим керує людина, яка любить дітей і землю і вміє добре господарювати, В. І. Горбенко. Можна назвати ще й інші училища (№ 15, 17, 20, 22), де директори, викладачі, майстри виробничого навчання не опускають руки, а буквально щодня борються за виживання та ще й думають про оновлення змісту й форм організації навчально-ви-

робничого процесу. Все це — на ентузіазмі.

Та зауважу, що на ентузіазмі без реальної державної підтримки довго не протримаєшся. Тому усі тут присутні: і народні депутати, і керівники органів державної влади, і практичні працівники і науковці — маємо об'єднати свої зусилля й спрямувати їх на реальне виконання Закону «Про професійно-технічну освіту».

По-четверте, у нових соціально-економічних умовах закладам профтехосвіти потрібне ґрунтовне науково-методичне забезпечення, розробка стандартів профтехосвіти, експериментальна робота, спрямована на перевірку ефективності нових технологій та форм організації професійного навчання, розробка і впровадження нової навчальної документації, підготовка і видання підручників нового покоління.

По-п'яте, профтехосвіта України, в тому числі й Черкащини, має золотий фонд талановитих викладачів, майстрів, директорів та їх заступників. У складних умовах вони здійснюють творчий пошук, спрямований на оновлення змісту й форм організації професійного навчання, впроваджують інноваційні технології, створюють нові методики, дбають про те, як допомогти дітям-сиротам і напівсиротам, учням з малозабезпечених сімей. Рятують поєднання педагогічної мудрості й сердечності, людяності.

В Україні цей золотий профтехосвітянський педагогічний фонд треба зберегти, підтримати його.

Чимало працівників закладів профтехосвіти варті високих президентських відзнак, урядових нагород, почесних звань, а також матеріальної та іншої підтримки.

Від них залежить майбутнє наших дітей, отже, й день прийдешній Української держави.